

APRIL 2001

In voetsporen van Kramnik

De centrale slotronde valt niet meer weg te denken van de kalender van de Limburgse Schaakbond. Gisteren meldden zich opnieuw 500 schakers in motel Van der Valk in Urmond voor de eindafrekening van hoog tot laag, van promotieklasse tot derde klasse.

URMOND

VAN ONZE CORRESPONDENT MICHEL FRANSSSEN

Ongeacht het resultaat, triomf of treurnis, keert de overgrote meerderheid over twaalf maanden ongetwijfeld weer terug naar het Maasdorp, ook al zullen velen de omgeving niet meer herkennen, omdat er tegenover het motel een natuurreservaat wordt aangelegd. De enigen die in 2002 zeker niet terugkomen naar Urmond, zijn de reserves van Venlo, want zij eisten na een bloedstollende finale in de bloedhete kleine zaal op de hoogste etage van het motel de hoogste Limburgse titel voor zich op, en keren eind september terug naar de derde klasse van de KNSB, een positie, die in de laatste ronde van vorig jaar nog door de vingers van de Noord-Limburgers glipte.

Toen competitieleider Roger Hünen de gong voor het 'laatste middagmaal' sloeg, hadden buiten Venlo 2 nog drie achttallen titelkansen, namelijk Caissa Geleen, Heerlen, en Venlo 3. Caissa en Venlo gingen schouder aan schouder de slotronde in, zij het dat Caissa een iets beter doelsaldo had. Heerlen had één matchpunt minder, maar hoopte op misstappen van beide koplopers.

Jean Bodelier, een van de jonge spelers van Heerlen, had na drie uur schaken nog alle vertrouwen in een gunstige afloop voor zijn club. „In de eerste zes ronden heb ik steeds op de aanval gespeeld, maar toen kwam ik maar niet verder dan remise. Ik heb, net als vandaag, steeds met zwart gespeeld, om tactische redenen. Ik speel de zogenaamde Nimzowitsch-verdediging, een opening die door de grootmeesters wordt onderschat, maar als Vladimir Kramnik haar speelt, kan zij nooit zo slecht zijn.” Kramnik maakte onlangs een eind

▲ De denktank in Urmond. 500 schakers achter de borden.

Foto Ermindo Armino

aan de 15-jarige zegereeks van Gary Kasparov in WK-matches. Het gegeven, dat het toen om de hoogste eer van de 'wilde' schaakfederatie van Kasparov zelf ging, deed daar niets aan af. Kramnik geldt nu dus als 'numer uno', ook al heeft Kasparov nog altijd een hogere Elo-rating. „Ik heb geen enkele re-

den om te twijfelen aan Kramnik, want ik zelf nooit in de verdrinking gezeten met de Nimzowitsch-verdediging.” Bodelier bracht de stand met zijn aanvalspartij op 4-2, zodat Heerlen nog maar een half punt nodig had voor de zege op Venlo 3. Die moest uit de partijen aan de bor-

den 2 en 3 komen. Albert Coenen stond aan bord twee een pion voor, maar het toreneindspel koerste lange tijd op remise af. Toen Ruud Hendricks' de kracht van de veroverde witte vrijpion onderschatte, scoorde Coenen met een mooie combinatie de winnende Heerlense treffer.